SENE: 1 SAYI: 31

31 MAYIS 1950

NUHUN Gemisi

Çarşamba Günleri Çıkar ★ HEDİYESİ 10 KURUŞ ★ Siyasî Mizah Dergisi

Halkımız Harp istemiyor

Türk halkı ne istiyor?

Halkın Demokrat Partiden beklediği şeyleri bilmem gazetelerde okuyormusunuz? Herkes, ekmek ucuzlasın, şeker insin, vergiler azalsın, askerlik müddeti kısalsın diyor. Harp, darp isteyen, «Ziyanı yok, biz sıkıntı çekelim, fakat savunma masraflarımız artsın,» diyen, «şunun bunun hatırı için öteye beriye kafa tutalım, icab ederse harbe girelim» diyen bir tek kişi yok.

Halbuki senelerdenberi yapılan propagandalara göre halkın bu sözleri söylemesi kadar tabiî bir şey olamazdı. Demek ki halk kendi tabii anlayışı ile bu propagandalara kulak asmamış, boş vermiş.

D. P. de ancak barış içinde gerçekleşecek bir takım ümitlerle rey verdiğine bakılırsa bu palavralara yalnız boş vermekle kalmamış, ayni zamanda hazırlanan harpte menfaatı olmadığını da anlamış.

Hakikat açık. Türk halkı mütecaviz harp plânlarına âlet olmak istemiyor. Barış içinde yaşamak, çalışmak ve geçinmek istiyor.

Demokrat Parti halkın bu isteğini ancak Amerikan milyonerlerinin harp plânlarına âlet olmamak, yâni C. H. P. nin (Amerikanın dış politikasından başka bir şey olmayan), dış politikasından vaz geçmek ve Türk halkının barış isteğine uygun hakiki bir barışçı dış politika takibetmek suretile yerine getirebilirdi.

Yâni Demokrat Parti C. H. P. gibi Amerikan milyonerlerine değil ,kendisini seçen Türk halkına hizmet edebilirdi.

Fakat Mecliste son okunan programlarına bakılırsa Demokratların C. H. P. nin yolundan ayrılma ğa niyetleri yok.

Oysaki, memleket halkını barışa refah ve saadete götürmek halkın güvenine sadakattir. har be açlığa, atom bombasına ve felâkete götürmekse bu vatana ihanettir.

2oooo imza

Gençlik zindancı olamaz

Bir takım delikanlılar toplanmışlar, kararlar vermişler. Ben demiş bir tanesi, hiç değilse 5000 imzaya bedelim, öteki, müsaadenizle demiş, benim sözüm hiç değilse on bin kişiye bedel, arta kalanlar mütevazi çocuklarmış, imzalarını 1000 ile 2000 le zarbetmişler, neticede demir gibi 20000 imza çıkmış ortaya... Yüksek tahsil gençliği namına konuşuyoruz demişler, binmişler trene, Ankaraya gelmişler.

Ortada tek düşünülmedik nokta Türkiyede yüksek tahsil gençliğinin on sekiz bini aşmadığı keyfiyetidir, neyse zarar yok... Hükûmet ricaline gitmişler bu gençler, demişler ki, efendim siz yenisiniz, belki bilmezsiniz, af kanunundan iki kişinin, iki komünistin istifade etmemesi lâzım. Biri Nâzım Hikmet, diğeri Mehmet Ali Aybar, şimdilik bu kadar.

Aklımıza başkaları gelirse söyleriz... İşe bakın ki bu iki kişi komünistlikten mahkûm edilmiş değiller, o da başka...

Yani yüksek tahsil gençliğini temsil ettiklerini söyliyen bu delikanlılar zannediyorlar ki kanun, filânca veya falancayı içeri tıkmak, tıktıktan sonra da koyvermemek için yapılır... Hukuk devleti mevhumu tam mânası ile kavranmış bu gençler tarafından, hiç mesele yok, suça ne hacet, şu yerifin bıyığı hoşuma gitmiyor, 20.000 genç namına meclisten bir kanun istesin, âlâ... Asil heyecan meselesi, aşağı kurtarmaz... Kestirme yoldan cevap verelim bu delikanlılara:

1 — Bütün Türk aydınları, sanatkârları, kanundan ve haktan yana olduklarını -gerçek imzaları ile- belirtmişlerdir.

2 — Yüzlerce gerçek imza kanun ve hakkın tecellisi için atılmış bulunuyor.

3 — Tek bir imza bulunmasa dahi, bu memlekette kanunlar vardır, bu kanunların tatbiki lâzımdır, aksi takdirde korkunç bir anarşi hüküm sürüyor demektir.

4 — Gençliğin vazifesi, suçsuz insanların zindanlara atılmasını istemek değil, bu suçsuzların bir an önce hürriyete kavuşmalarını temin etmektir. Gençlik zindancı olamaz.

Zahmet buyurmasınlar

C. H. P. Genel Başkanı İsmet İnönü iktidardan düştükten sonra her gün yeni bir numara ile gazetelere adını ve resmini geçirtiyor. Bir gün bir broşür yayınlıyor, ertesi gün kendisini seçenlere, seçmiyenlere açık teşekkürler sunuyor, bir başka gün de 69 kişilik «maiyetine» teselli nutukları çekiyor.

Kendisini, daha üç dört gün öncesine kadar hakimi mutlak gören bir adamın bütün bu didinmelerinden unutulmamak gayreti seziliyor.

Sayın paşa hazretleri üzülmesin! Halkımız on iki yıl boyunca keyfi idaresi ,yanlış ve çarpık siyaseti, insan ve vatandaş haklarını hiçe sayan hareketlerile memleketi kasıp kavurmuş olan «adamı» asla unutmayacaktır.

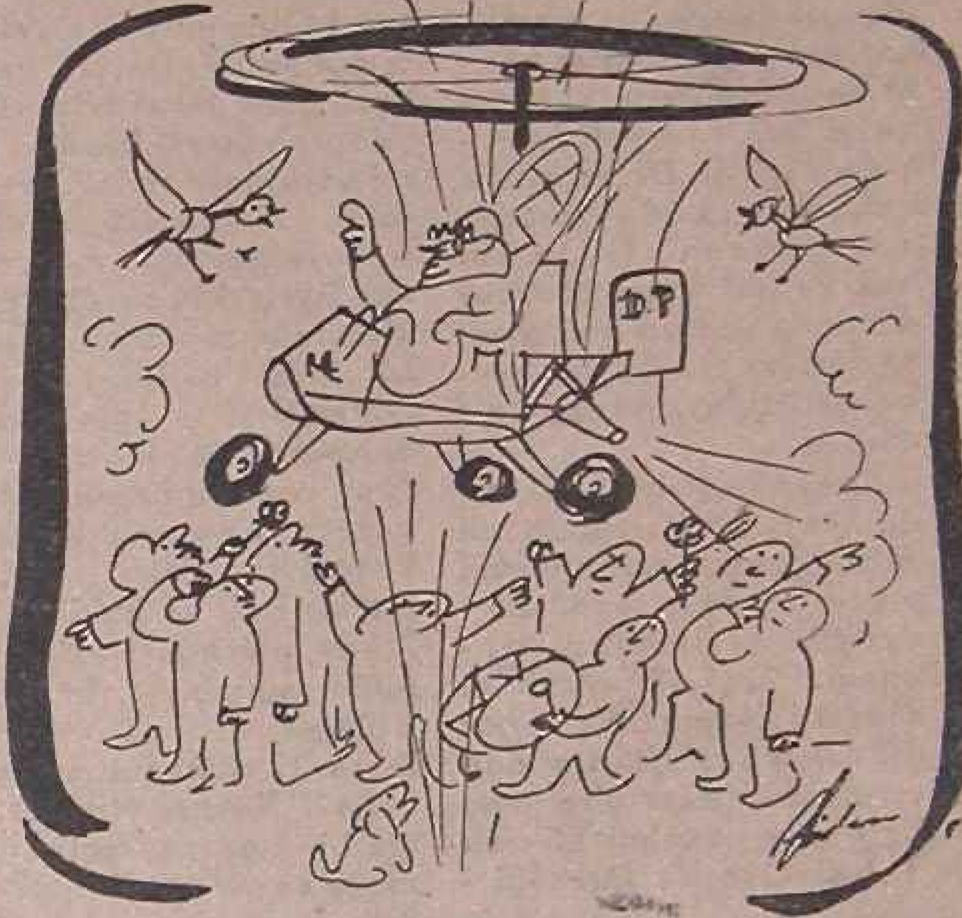
Böyle düşmek dostlar başına

Siz Halkçıları bu mağlûbiyetten müteessir mi sanıyorsunuz? Haşa... Bilâkis onlar, kavgasız gürültüsüz, hesap kitapsız bu işin içinden sıyrıldıklarına o kadar memnundurlar ki, neredeise takkelerini göğe atacaklar.

Bakın Falih Rıfkı geçen gün Cumhuriyette yazdığı bir yazıda ne diyor:

«Bir kaç güne kadar İstanbuldaki evime taşınacağım. Denize gireceğim, Boğaziçinde gezmelere çıkacağım. Kimse «—Bak bak hâlâ canlı...» yahut «— Bak, bak hâlâ bir kaç dostuna yedirecek içirecek kadar parası var...» demiyecek...»

Bu hali gördükten sonra, hani hocanın «Biraz da biz ölsek» dediği gibi, biraz da biz düşsek diyecekler çok bulunacaktır.

Devlet kuşu nâmı diğer helikopter...

Helikopter devri

Helişbank kuruluyor

Zamanenin devlet kuşu, şu helikopter dedikleri...

Sabık reisi cumhura nasip değilmiş helikopterle havalanmak, ne denir, hikmeti rabbani... Efendim, o gün hava bulutlu, sabık reisicumhurun önüne konuverdi helikopter... Arzettiğimiz, Dolmabahçe meydanında oluyor, kuş konmuş, buyurun denmiş İnönüye... Şöyle bir duraklamış İnönü -sanki içine doğmuş efendim- binmem demiş, hava muhalefeti yüzünden binmem, evet, o gün hava bile muhalifti, var hesab eyleyin...

Rahmetlik Evliya Çelebi bunu duysa, o an devlet kuşunun başkasına konacağını bilirdi, erenlere bir tek işaret kâfi...

Araya seçim girdi, fakat seçime ne hacet, değil mi ki İnönü helikoptere binmedi, kâfi, oy sandığı falân bahane... Şol kuş kararını vermiş. Dolmabahçeden havalanıp Çankaya köşküne inmişti, evet, helikopter kelebek misali yere kondu, bir tabur asker selâm dur vaziyetinde... Yeni reisi cumhur sayın Bayar, mâiyeti ile birlikte gözüktü, ve tek başına helikoptere bindi.

En yüksek makama lâyik olduğunu göstererek, helikopterle birlikte ve dikine göklere çıktı. Bandolar marşlar çalıyor, helikopter yerden beş karıştan fazla yükseliyor.

Ankara kendinden geçiyor, millet bayram ediyor, toplar atılıyordu, işte bu meserret havası içinde böylece helikopter devrine girdik. Demokrat partinin iktidara yükselmesi, kısaca, helikopter devri olarak anılacaktır. İçine girdiğimiz yeni devrin başlıca hususiyeti, helikopterin ucuzlaması olacaktır. Başbakanın ilk tedbiri, he

(Devamı 2 ncide)

İstanbul Yüksek Tahsil Derneğinin
Nazım Hikmet meselesi hakkında yayınladığı ikinci beyanname

Bugün Türkiye denince, onun 20. asırda yetiştirdiği en büyük değerlerden Nâzım Hikmet, uğradığı haksızlık ve zindan akla geliyor. Memleketimizin dünya halk oyunda ki bu realitesi şimdiye kadar ki sorumlu makamları, yani bu durumun müsebbiblerini endişelendirmedi. Fakat yurdumuzda bir an evvel demokrasinin hürriyetin ve kanunların hâkim olmasını candan arzulayan haksever halkımızı, namuslu aydınlarımızı ve devrimci memleket gençliğini bütün baskı ve tehditlere rağmen gayet haklı olarak harekete geçirdi. Diğer bütün imkânları elinden alınmış olan Nâzım Hikmet'in hak ve hakikatin tecellisi uğrunda canını pul yerine koyarak milletine yolladığı istidaya cevap verildi.

Onun kurtuluşu yolunda dünya halk oyunun müracaatlarını, mitinglerini protestolarını; memleketimizde de hukukçularımızın, profesörlerimizin, sanatkârlarımızın, her meslek ve sınıftan aydınlarımızın, üniversite gençliğinin ve İstanbul Yüksek Tahsil Gençlik Derneğinin sorumlu makamlara müracaatları takip etti. Birdenbire gelişip yayılan bu hareketlerin uyandırdığı kısa bir bocalama devresinden sonra tehditler, baskılar bir kat daha ağırlaştırıldı. Nâzım Hikmet'ten bahseden gazeteler birdenbire susuverdi. İstanbul Yüksek Tahsil Gençlik Derneğinin Nâzım Hikmeti kurtarmak için her türlü demokratik hakların kullanılması icab ettiği yolunda yayınladığı beyannameyi dağıtan bütün dernek üyeleri tevkif edildi. Dernek merkezi polis tarafından kanunsuz olarak basıldı. Resmi evrakları müsadere edildi. Halkımızdan imza toplayanlar, bu arada dernek üyeleri nezaret altına alınarak toplanan imzalar imha edildi. Nâzım Hikmetten ve grevinden bahsetmekte israr eden onun resmini basan bütün gazete ve mecmualar toplattırıldı. Fakat bütün bunlar hak ve hakikat yolunda mücadele edenleri yıldıramazdı. İstanbul Yüksek Tahsil Gençlik Derneği dünyamızın göz bebeği Nâzımı Hikmet için bir toplantı tertip etmeğe karar verdi.

Toplantı için vilâyete müracaat eden Dernek genel sekreteri, bizzat vali tarafından tehdit edildi. Toplantı hürriyetini vatandaşlara valilerin değil kanunların verdiğini gayet iyi bilen İstanbul Yüksek Tahsil Gençlik Derneği, resmi formaliteleri tamamladıktan sonra toplantı gününü ilân etti. Resmen mâni olunamıyan bu toplantıya orada bulunan İstanbul halkının da şahit olduğu gibi iğrenç bir takım tertiplerle mâni olunmak istenildi. Kanunların vatandaşlara tanıdığı toplantı hürriyetine göz göre tecavüz edildi. Fakat bütün bu tecavüzler her şeyi göze alarak geniş çapta toplantıya katılan İstanbul halkının Nâzım Hikmet için yaptığı emsalsiz tezahüratla susturuldu. Toplantı, halkımızın ve aydın gençliğin irticaa ve faşizme karşı gösterdiği örnek demokratik bir zaferle sona erince yeni tertipler, yeni kanunsuzluklar başladı. Korku vermek ümidile salonun kapıları kapatılarak hak ve hakikati savunanların hüviyetleri tesbit edildi. Bu müddet zarfında toplantıyı dışarıdan takip etmekte olan halkın arasına, bu adi tertip olayında faşistliklerini utanmadan iftihar vesilesi yapan bir kalabalık toplatıldı. Sözde asayişi temin etmek maksadiyle hâdise mahalline gelen İstanbul valisi toplantıya iştirak edenlerin aleyhinde tahriklerde bulundu. Resmi polis arabalarının hoparlörlerinden toplantıdakileri taşlıyanlara şu mealde emirler verildi: «Dikkatli olun, taşlar emniyet memurlarına gelmesin».

Ertesi gün faşizmin ve itricaın hizmetindeki basın İstanbul Yüksek Tahsil Gençlik Derneğinin tertiplediği bu örnek toplantıyı kendi karanlık gayelerine uyar bir şekilde aksettirdi. Ayni gazetelerde halk ve demokrasi düşmanı olarak tanınmış bir takım teşekküllerin, toplantıya iştirak edenlere hakkı hayat vermiyeceklerini ilân eden küstahlıkları yayınlandı.

Bütün bu olaylar yani yapılan kanunsuzluklar ve tertipler adı geçen demokrasinin memleketimizdeki realitesini bir kere daha göstermiş bulunuyor. Yine bu olaylar, demokrasi yolunda, hak hakikat yolunda, vatanının, milletinin aydınlığa kavuşmasını arzulayan bütün vatandaşların girişmeleri icab eden mücadelelerin büyüklüğünü ve ciddiyetini gösteriyor.

İstanbul Yüksek Tahsil Gençlik Derneği bu yolda kendisine düşen sorumluluğu bütün varlığı ile duyduğunu hiç bir baskı ve hiç bir kanunsuzluğun onu yolundan çeviremiyeceğini Türk halk oyuna ilân eder.

Başkan

MEKTUP — Nuh Dede Eliyle Dokumacı Ahmede

Ahmet Usta, Kardaş...

Ben sana ne diyeyim, nasıl teşekkür edeyim? Senem havaleni almış. Senemin mektubu bak ne diyo: (Selâm sabah diyo, felân feşmekân), arkasından şöyle diyo: Ahmet ustadanmış mektup, «Veli Yılmaz ailesi Senem bacı» diyo zarfın üstü, çoh utandım, şeherde adetimiş emme çoh utandım, herkeş senin ailen olduğumu zarfın üstünden ohudu, kövde neyse ne, ya İstanbulda ne demişlerdir... (Usta, bu lâflara gülesin diye yazıyorum ,bizim avratlar utangaç olur.) Mektubu Mıstık çavuş ohudu, bi içinden ohudu, bi de yöksek sesle. Mapisaneye düşmüşün, efendi üzülme, yol parasından babam bile düşmüştü mapısaneye, erkek kısmı mapısanelik olmazsa erkek olmaz.

Sağlık olsun efendi, gurbet olduktan kelli mapısanenin ne gıymatı var, diyo Senem... Arkasından şöyle diyo: «Ahmet usta senin mapısaneye düştüğünü söylüyo, o da sağlık olsun diyo, gıymatı yok diyo, arkadaşlarla aramızda para topladık diyo Ahmet usta, Kusura kalma bacı, az oldu ama candan oldu, biz de fabrikada âdettir, başı belâya giren arkadaşlara yardım ederiz bacı. Bak bacı, buna gücenmek yok, helâldır, itiraz etme... Sana 50 (elli) Türk lirası posta havalesi ile gönderdik, bu parayı al, tirene bin, git gör kocanı, hatırını sor, görüş... Mektupta Ahmet usta böyle yazıyo, sen buna ne diyon efendi, ayıp olmaz mı bu parayı almak? Ahmed usta kardaşım yerinde, doğru, sen ne dersin efendi? Neden ayıb olsun? Ben gayrı gelirim efendi, yola çıkıyorum gayrı, allahısmarladık efendi, yakında efendi, sana kavuşur, ellerinden öperim efendi...

Senemin mektubu dün geldi, kendi bugün geldi. Kör olasıca arada tel perde vardı, emme zarar yok, koklaştık, bakıştık, ağlaştık, sayende usta, bu iyiliğini hiç unutmam, arkadaşlara teşekkür ederim, selâm ederim, onları özbeöz kardaşlarımdan daha yakın bilirim, sağ olsunlar var olsunlar, hemmisine selâm ederim. Veli Yılmaz onları unutmaz, derdin sonu selâmet, gün gelir, sinduka kurarık barabar, barabar bira içerik, barabar çalışırık, Hacı Farfara böyle diyo, selâm ediyo hepinize, cümlenize selâm...

Veli YILMAZ

— SON —

Grev hakkı

Demokrat Parti kurulduğu günden beri demokratik hürriyetleri savunduğunu ileri sürmüştür.

Seçim propağanda nutuklarında Demokrat parti liderleri iktidara gelirlerse anayasaya aykırı anti-demokratik kanunları kaldıracaklarını, işçiye grev hakkı vereceklerini ilân e dip durmuşlardır.

İşte şimdi sözlerini tutmanın sırası.

Yalnız hemen söyliyelim ki Demokrat Parti de bu noktada doğru yol üzerinde değildir.

Bunun en göze çarpan örneği de «grev hakkı» üzerindeki yanlış anlayışıdır. Sendika hürriyeti olmayan, yani işçilerin, devletin hiç bir müdahale ve baskısına uğramaksızın tamamiyle hür bir şekilde sendikalarını kuramadıkları bir memlekette işçiye grev hakkı verildiğini söylemek, demokrasi ile de, işçi hakları ile de, alay etmekten başka bir şey değildir.

Bugün meşhur Reşat Şemsettinin nazi teşkilâtı örneğine göre kurduğu «resmi kukla» sendikalar la grev hakkı işçi lehine hiç bir netice veremez.

Helikopter devri

(Baştarafı 1 incide)

likopter fiatlarını her köylünün kesesine göre ayarlamak olmuştur. 80.000 lira gibi cüzi bir meblâğ mukabilinde, her köylü vatandaşımız eşeğini helikopterle değiştirebilecektir.

Medeniyet demek her şeyden önce vasıta demektir, bu noktayı göz önünde tutmak lâzım. Şu var ki büsbütün yoksul bazı vatandaşlar için, bir «Helişbank» kurulması karar altına alınmıştır. Helişbank Amerikan sermayesi ile kurulacak ve bu sermaye yalnız ve yalnız Amerikan helikopterleri satın almağa yarıyacaktır. Bu iktisadî teşekkül memleketimiz ve yeni iktidar partisi için büyük bir cemile teşkil etmektedir. Helişbank açılınca bu memleket ihya olur... Helişbank'a sermaye yatıran hürri yetsever Amerikan sermayedarlarının tek ricası Türk topraklarındaki petrol sahalarının inhisarıdır, fazla bir şey değil, gökler bizim olacak, yer altı onların, biz helikopterler sırtında serazad kuşlar gibi uçarken, onlar karınca misali uğraşacaklar... Bermutat heriflere kazığı attık, yaşasın helikopter devri!...

Sayın okuyucularımıza

«Nuhun Gemisi» yedi aydır fasılasız çıkıyor. Bu yedi ay içinde memleketin mukadderatile ilgili büyük hâdiseler cereyan etti. Gazetemiz bu hâdiseler karşısında üzerine düşen vazifeyi yapmağa ve bu suretle halkımıza faydalı olmağa elinden geldiği kadar çalıştı. Bu yüzden çeşitli müşkül ve baskılarla karşılaştı. Türlü fedakârlıklar bahasına ara verme den vazifesine devam edip bugüne kadar gelebildi.

Fakat, yurtta ve dünyada cereyan eden hâdiselerin ehemmiyeti karşısında başlangıçta seçmiş olduğumuz mizahi şekilden zaruri olarak ayrıldı ve zamanla âdeta ciddi bir gazete halini aldı.

Bu durum karşısında «Nuhun Gemisi» ne yeni bir şekil verebilmek ve edindiğimiz tecrübelere dayanarak okuyucularımızın karşısına dahakuvvetli ve daha olgun bir halde çıkabilmek için neşriyatımıza bir müddet ara vermeği kararlaştırmış bulunuyoruz.

Gazetemiz bu sayıdan itibaren, bilâhare ilân edeceğimiz bir tarihe kadar çıkmıyacaktır. Kıymetli okuyucularımızdan, müstakbel şeklimiz hakkında posta kutumuza göndereceklerimiz mektuplarla bizi tenvir etmelerini rica ederiz.

Bu vesile ile gazetemizi ilk sayıdan itibaren büyük bir alâka ile okuyan, okutan ve abone olan, Nâzım Hikmetin kurtarılması yolunda açtığımız mücadelede mektupları ve imzalı taahhütleri ile bizi destekliyen okuyucularımıza âlenen teşekkürü bir borç biliriz.

Sahibi ve bu nüshada yazı işlerini fiilen idare eden:

NAHİT ÜSTEMİR

İdare Yeri:
Ankara Cad. No: 37, kat: 3
Posta kutusu 12, Tophane,
İSTANBUL

Dizgi Anıl matbaası